

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. Probatur item ex Athanasio electionem illic debere fieri ubi est copia cleri & populi præsentis, id est, in civitate sedis vacantis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ιδίαν, οι χειροτονήσαστες. Vnde patet synodum Episcoporum habitam fuisse Alexandriae, & electionem ordinationemque ab iis factam juxta postulationes civium. quod licet, ut in canone Nicæno, significatur dictione χειροτονείν.

II. Extat Athanasij in epistola ad orthodoxos querela de Gregorio sibi viventi per vim ab Arrianis subrogato in sede Alexandriae, cujus invasionem ex eo quoque probat, inter cetera, quod ejus electio peracta non fuerit juxta formam canonum, quae debuisset fieri καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς κληρικοῖς καὶ τῷ Πάτρῳ ἡμῶν συναρχιεπίσκοπῳ καὶ τῷ πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἀποστόλοις. Mox: παρόντων ἁγίων αἰτησάντων καὶ ἐκκλησιῶν: juxta canones ecclesiasticos & Pauli dictum, congregatis populis cum spiritu constitucium, cum Domini nostri Iesu Christi potestate. Mox: populis & Clericis qui poscerent praesentibus. En locum electionis, scilicet ubi est copia cleri & populi praesentis, id est, civitas sedis vacantis. Praeterea clerus & populus congregari debent cum Episcopis qui de successore tractant, & eorum spiritu esse conjuncti, id est, ab eorum judicio pendere, illisque decernentibus obsequi. Alludit hoc loco ad locum Pauli 1. Cor. 5. ubi congregatis Corinthiis cum spiritu Pauli excommunicatur incestus reus ille, quam loquendi formulam eleganter trahit ad explicandam Episcoporum & populi consensionem ad constituendum novum Episcopum.

III. Eandem Constantij & Arrianorum vim eleganter exagitat in epistola ad solitariam vitam agentes, docetque illos & Apostolorum constitutionem & antiquos Ecclesiae mores constituendi Episcopos evertisse, quod Gregorium ignotum populo repugnantem cum minis & manu militari obtruderent, & Athanasium expellerent populis gratissimum. οὗτος ἐπενόησεν ἀλλοιωσάτω νόμον, καὶ ἐκείνῳ ἰδίῳ κρείσσει διὰ τῆς ἀποστολικῆς διατάξεως, καὶ οὐ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀλλὰ τῆς ἐθνικῆς, ἐκέρχον αὐτοῦ ἐπινοῶν πρόβου τῆς χειραρτέσεως. ἐξ ἄλλων ἢ τῶν ἁγίων, ἐπεὶ πέντε ἴκοντα μόνον, καὶ πρῶτον ἐπινοῶντες ἀπέστειλεν, πρὸς τοὺς μητέροντας λαοὺς, ἐὰν γινώσκουσιν τὸ πρὸς τὸν λαόν, οὐκ εἰσὶν φέρουσι τοὺς ἀπειλάς, ἐὰν πρὸς τὸν θεόν γράμματα. Hic (Constantius) excogitavit quo pacto legem alteraret, dissolvens Domini constitutionem per Apostolos traditam, & mores Ecclesiae immutans, novumque excogitans constituendorum Episcoporum modum. Ex aliis quippe locis, & quinquaginta mansorum intervallo distitis, ad populos nolentes cum militibus Episcopos mittit, qui loco justitiae quae de illis esset apud populos, minas & liceras ad judices deferunt. Ex quo testimonio habemus disertè juxta Apostolo-

rum instituta & mores Ecclesiae praeficiendum Episcopum notum esse debere populis, atque gratum, nec invito illis & repugnantibus per vim obtrudendum. Etenim, ut in eadem epistola monet Athanasius, amari non potest à populis ille quem nolunt, nec ei credere liberos suos possunt *cujus nec vitam nec conversationem nec prorsus quis est norunt, & τὸ βίον, & τὴν ἀνατροφὴν, & τὸ ἐστὶν οὐ γνώσκουσιν.*

IV. Graviter eandem canonum violationem Arrianis Gregorium obtrudentibus exprimat Iulius primus Pontifex Romanus apud Athanasium in apologia secunda, iis verbis quae jura ecclesiastica infracta ostendunt, non solum in expellendo Athanasio, sed etiam in constituendo Gregorio, qui nec ab Episcopis, nec à Presbyteris, nec à populo postulatus esset, nec illis cognitus, nec apud eos baptizatus, quae docent cleri populique consensum necessarium in constituendo Episcopo. Ποῖος καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ ποῖα πατριάρχης ἀποστολικὴ τοιαύτη, ἢ τῆς εἰρηλικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπινοῶντων τοσούτων ὁμοίων ἐχόντων πρὸς τὸ ἐπίσκοπον τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀθανασίου, ἀποσταλέως Γρηγόριον, ἐξέον ἰδίῳ τῆς πόλεως, μήτε οὐκ ἐκκλησιαστικῶν, μήτε γνωσθέντων τοῖς πολλοῖς, καὶ αἰτησάντων ὡς ἀποδοτέρας, καὶ τὸ ἐπινοῶντων, καὶ ὡς ἐκείνους. Qualis est ecclesiasticus canon, aut qualis hujusmodi apostolica traditio, ut in pace agente Ecclesia, tantisque cum Episcopo Alexandriae Athanasio concordantibus Episcopis, Gregorius mitteretur à civitate quidem peregrinus, nec ibi baptizatus, nec multis notus, nec à Presbyteris, nec ab Episcopis, nec à populis postulatus?

V. Quae autem eodem loco verba subjunguntur, docent institutionem à provincia Episcopis in ipsa Ecclesia fieri debere, & promovendum à clero ipsius Ecclesiae peti. οὐκ εἶδει τὴν κατάστασιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ὡς ἐκείνῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κανόνας ἡγεῖσθαι, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας, ἀπ' αὐτῆς ἢ ἱερατικῆς, ἀπ' αὐτῆς ἢ κληρικοῦ, τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπινοῶντος εἶδει κατὰ τὴν ἑαυτοῦ καὶ μητῆρ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς κανόνας ὡς ἐκκλησιαστικῆς. Constitutionem adeo illegitimè & praeter canonem ecclesiasticum fieri non oportebat; sed in ipsa Ecclesia, ex ipso sacramento, ex ipso clero, qui in provincia sunt Episcopos oportebat constituere. His verbis respicit & explicat canonem illum quartum Nicænum de quo agimus.

VI. Possem Concilij Nicæni epistolam ad Alexandrinos adducere; qua statuitur ordinatum à Meletio Episcopum obeunti catholicae partis Episcopo in eadem civitate substitui posse si populus eum eligat, idque decreto suo confirmet Alexandrinus Episcopus. Sed isto loco non agitur de libera